

FORSVARSDPARTEMENTET
Postboks 8126 DEP
0032 OSLO

Deres referanse Vår referanse
2016/2773-185/FD II 22/03979-2
6/SIH

Dato
26.09.2022

Høringsvar - Forslag til endringer i etterretningstjenesteloven

1. Innledning

Datatilsynet viser til høringsbrev av 27. juni 2022 om forslag til lov om endringer i etterretningstjenesteloven. Høringsfrist er 27. september 2022.

Forslaget gjelder justeringer i etterretningstjenesteloven § 7-3. Bestemmelsen gjelder beslutning om tilrettelagt innhenting av grenseoverskridende elektronisk kommunikasjon etter lovens kapittel 7. Endringene foreslås på bakgrunn av utviklingen i internasjonal rettspraksis etter at loven ble vedtatt. Høringsnotatet foreslår også endringer i bestemmelser av betydning for ivaretagelsen av kildevernet. Høringsvaret vårt behandler kun spørsmålene om tilretteleggingsplikten.

Våre innspill til forslaget kan kort oppsummeres til:

- Forslaget er ikke i samsvar med EMDs praksis.
- Det må lovfestes uavhengig forhåndskontroll på alle stadier av innhenting.
- Metadatalageret etter § 7-7 kan ikke etableres i sin nåværende form, og muligheten til retrospektive søk kan ikke tillates.
- I begjæring til retten, må personvernkonsekvensene beskrives, som for eksempel antall berørte og andelen av innenlandsk kommunikasjon.

Forslaget berører sentrale spørsmål knyttet til personvern, tankefrihet, ytringsfrihet og nasjonal sikkerhet som krever grundige avveininger. Samtidig berører forslaget de fleste norske innbyggers bruk av internett. Innbyggerne må kunne ha tillit til at rettighetene deres er ivare tatt når de kommuniserer på internett. Et hvert inngrep i personvernet og kommunikasjonsfriheten kan bare aksepteres i et demokratisk samfunn når det er nødvendig og proporsjonalt. En forutsetning for dette er at det foreligger klare lovhjemler og gode kontrollmekanismer.

2. Betydningen av personvern og mulige konsekvenser av overvåking

Retten til privatliv, tankefrihet, ytringsfrihet og personvern er grunnleggende verdier som er nødvendige forutsetninger for et demokratisk samfunn.

Personvern handler om ivaretagelse av den personlige integritet, herunder den enkeltes rett til privatliv, selvbestemmelse og selvutfoldelse. Personvern og retten til privatliv etter EMK art. 8 er rettigheter som blant annet begrenser offentlige myndigheters mulighet til å innhente og lagre visse former for informasjon om sine borgere.

For store inngrep i personvernet og privatlivet vil gjøre det vanskelig for det enkelte menneske å skape seg et rom til å utvikle refleksjoner og vurderinger på et selvstendig grunnlag, uten å bli, eller frykte å bli, forstyrret eller kontrollert av andre.

Den private sfære er derfor en helt sentral ressurs og absolutt forutsetning for et fungerende demokrati. Drøftelser rundt middagsbordet, mellom venner, kollegaer, studenter og i foreninger er med å forme den enkeltes samfunnsforståelse og politiske forståelse og engasjement. Ettersom stadig mer av samhandlingen i den private sfære flyttes over på elektroniske møteplasser, er det viktigere å verne om privatlivet i slike sammenhenger. Deler av internett vil derfor kunne defineres som en mellomting mellom det offentlige og det private rom.

Vi lever våre liv på internett, og overvåking av internett vil kunne medføre at vi unngår å søke kunnskap eller delta i fellesskap fordi vi er usikre på hvordan vi blir oppfattet av andre. Dette kan påvirke vår mulighet til å utvikle oss og kan begrense vår utfoldelse som enkeltindivider og borgere i et demokratisk samfunn. Det å vite at for eksempel bevegelsesmønster, legning, politisk oppfatning, venner, interesser kan utledes av innsamlede data ved hjelp av maskinlæring og kunstig intelligens (KI) kan i sin ytterste konsekvens innebære et inngrep i tankefriheten etter EMK art. 9.

I *Weber and Saravia v. Germany*, avsnitt 106, peker domstolen på risikoen ved hemmelige overvåkingssystemer og betydningen av kontroll.

«Nevertheless, in view of the risk that a system of secret surveillance for the protection of national security may undermine or even destroy democracy under the cloak of defending it, the Court must be satisfied that there exist adequate and effective guarantees against abuse»

Faren ved for svake kontrollmekanismer er en økt risiko for misbruk og en svekkelse av den tilliten borgerne har til institusjonene som skal ivareta deres sikkerhet.

[Utsyn](#) og LO Stat gjennomførte i juli 2022 en [landsdekkende undersøkelse med 1 000 respondenter](#) som viste at kun 38% av befolkningen har høy tillit til at Etterretningstjenesten jobber for innbyggernes beste.

I [Datatilsynets Personvernundersøkelse 2019/2020](#) svarte 16 prosent at de har unnlatt å delta i kommentarfeltet i en nettavis eller i en Facebook-debatt fordi de er usikre på om myndighetene har tilgang til informasjonen de legger igjen. 13 prosent svarte at de har unnlatt å foreta et søk på nett på grunn av usikkerhet knyttet til om myndighetene har tilgang til informasjonen. Nesten én av ti har av samme årsak unnlatt å søke hjelp eller søke etter informasjon om problemer knyttet til psykisk helse, misbruk, avhengighet eller andre sensitive problemer.

Skjult overvåking har konsekvenser for samfunnet og det er derfor avgjørende at det etableres gode kontrollordninger slik at systemene ikke misbrukes og befolkningens tillit til sikkerhetsmyndighetene er god.

3. Om rettsutviklingen

Forslaget er utformet for å være i samsvar med rettsutviklingen i EMD og Europadomstolen, nærmere bestemt *Big Brother Watch and Others mot Storbritannia (BBW)* og *Centrum för Rättvisa mot Sverige*, samt praksis fra EU-domstolen, blant annet *La Quadrature du Net and Others* (sak C-511/18).

EU-domstolen har nylig avsagt to dommer som bekrefter tidligere rettspraksis. *SpaceNet* (C-793/19) og *Telekom Deutschland* (C-794/19).

Dommene understreker at for å iverksette innhenting, så må det knyttes til en alvorlig trussel mot nasjonal sikkerhet som er overskuelig, reell og aktuell. Avgjørelsen om innhenting må underlegges en uavhengig forhåndskontroll og være tidsbegrenset.

Dommene fra EMD etablerer tre klare premisser som lovgiver må kjenne til og ta hensyn til i sin videre vurdering av forslaget.

Det første premisset er at inngrepet i retten til privatliv etter EMK art. 8 skjer allerede ved innhenting av opplysningene:

«The Court considers that Article 8 applies at each of the above stages. While the initial interception followed by the immediate discarding of parts of the communications does not constitute a particularly significant interference, the degree of interference with individuals' Article 8 rights will increase as the bulk interception process progresses. In this regard, the Court has clearly stated that even the mere storing of data relating to the private life of an individual amounts to an interference within the meaning of Article 8 (see *Leander v. Sweden*, 26 March 1987, § 48, Series A no. 116), and that the need for safeguards will be all the greater where the protection of personal data undergoing automatic processing is concerned (see *S. and Marper*, cited above, § 103).»¹

¹ *Big Brother Watch*, avsnitt 330.

Det andre er at metadata likestilles med innholdsdata når det gjelder vurderingen av størrelsen på inngrepet i retten til privatliv:

«This is equally so with related communications data. As the ISR observed in its report, greater volumes of communications data are currently available on an individual relative to content, since every piece of content is surrounded by multiple pieces of communications data (see paragraph 159 above). While the content might be encrypted and, in any event, may not reveal anything of note about the sender or recipient, the related communications data could reveal a great deal of personal information, such as the identities and geographic location of the sender and recipient and the equipment through which the communication was transmitted. Furthermore, any intrusion occasioned by the acquisition of related communications data will be magnified when they are obtained in bulk, since they are now capable of being analysed and interrogated so as to paint an intimate picture of a person through the mapping of social networks, location tracking, Internet browsing tracking, mapping of communication patterns, and insight into who a person interacted with».²

Det tredje og viktigste premisset er at innhenting må være gjenstand for uavhengig forhåndskontroll før innhenting iverksettes:

«Therefore, in order to minimise the risk of the bulk interception power being abused, the Court considers that the process must be subject to “end-to-end safeguards”, meaning that, at the domestic level, an assessment should be made at each stage of the process of the necessity and proportionality of the measures being taken; that bulk interception should be subject to independent authorisation at the outset, when the object and scope of the operation are being defined; and that the operation should be subject to supervision and independent ex post facto review. In the Court’s view, these are fundamental safeguards which will be the cornerstone of any Article 8 compliant bulk interception regime.»³

Datatilsynet ønsker å løfte frem viktigheten av at disse tre klare premissene tas hensyn til av lovgiver i det videre arbeidet.

4. Datatilsynets vurderinger

4.1 Overordnet

Forslaget mangler en grundig vurdering av konsekvenser for personvern og ytringsfrihet. Forslaget er heller ikke i samsvar med praksis fra EMD og EU-domstolen om masseinnsamling av personopplysninger til bruk for etterretnings- og politiformål.

Det sentrale spørsmålet er om Etterretningstjenestens innhenting av metadata og etterfølgende kontroll av hvilke kommunikasjonsstrømmer det kan foretas søk i tilfredsstillende de kravene som følger av internasjonal rettspraksis. Vi viser for eksempel til at EMD stiller krav til ende

² Op.cit., avsnitt 342.

³ Op.cit., avsnitt 350.

til ende-kontroll, jf. avgjørelsene i sakene *Big Brother Watch and Others mot Storbritannia* og *Center för Rättvisa mot Sverige*, jf. også EU-domstolen i blant annet *La Quadrature du Net and Others* (sak C-511/18).

Datatilsynets hovedinnvending mot forslaget er at det fortsatt åpner for innhenting av metadata som lagres i 18 måneder uten en uavhengig forhåndskontroll og at mulighetene for å søke i disse opplysningene utvides sammenliknet med gjeldende lov.

Forslaget åpner for retrospektivt søk i allerede innsamlede kommunikasjonsstrømmer og fortsatt innsamling etter domstolskontroll. Datatilsynet mener dette ikke innebærer en reell utvelgelse av kommunikasjonsstrømmer da opplysningene allerede er innsamlet og domstolskontrollen blir illusorisk siden det allerede har blitt foretatt søk etter etterretningsrelevante opplysninger før tidspunktet for domstolskontroll.

Etterretningstjenesten har som oppgave å drive etterretning mot trusler utenfor Norge og skal ikke drive overvåking mot norske borgere. Tilrettelagt innhenting er lagt opp til å samle inn opplysninger fra internettkablene som krysser grensene, men på grunn av internetts struktur så vil også kablene inneholde trafikk mellom norske borgere i Norge som i hovedsak ikke er etterretningsrelevant, og stort sett alle brukere av internett vil berøres. Det er svært vanskelig å skille denne trafikken fra kun den grensekryssende trafikken.

Det sentrale vurderingstema vil derfor hele tiden være om etterretningstjenestens behov for å lagre kommunikasjonsstrømmer er nødvendig og om inngrepet i personvernet til de berørte er forholdsmessig. Denne vurderingen må domstolen foreta ta dersom prøvingen skal være reell.

Datatilsynets konklusjon er at forslaget ikke tilfredsstillende EMK stiller til uavhengig forhåndskontroll i alle ledd – også allerede ved innhenting, samt at det åpner for søk i materiale innhentet forut for domstolskontrollen.

4.2 Innhenting og søk

Det følger av forslagets § 7-3 første ledd at sjefen for Etterretningstjenesten treffer beslutning om å speile kommunikasjonsstrømmer etter § 7-2 som utelukkende skal benyttes for testing og analyse etter §§ 7-5 og 7-7 fjerde ledd med sikte på å avklare om det foreligger grunnlag for å fremme begjæring om rettens beslutning etter annet ledd.

Dette innebærer at det etter § 7-5 kan gjennomføres uttrekk av ufiltrert kommunikasjon fra én eller flere kommunikasjonsstrømmer. Ett uttrekk skal ikke overstige 30 sekunder. Det kan ikke gjøres mer enn ett uttrekk hver time, som skal slettes senest etter 14 dager.

Videre følger det av forslagets § 7-7 at det kan innhentes og lagres metadata i bulk i 18 måneder om elektronisk kommunikasjon som transporteres over den norske grensen. Med metadata menes data som beskriver annen data eller som inneholder ekstra informasjon knyttet til data, blant annet data som beskriver formatet på innholdet, hvem som er avsender og mottaker, eller kommunikasjonens størrelse, posisjon, tidspunkt eller varighet.

Datatilsynet vil bemerke at formuleringen «*utelukkende skal benyttes for testing og analyse*» ikke beskriver formålene med metadatalageret i tilstrekkelig grad. Slik bestemmelsen i § 7-7 om metadatalageret er utformet i dag så vil metadatalageret inneholde alle relevante kommunikasjonsstrømmer og brukes til testing og analyse, men også som grunnlag for retrospektive søk – altså søk tilbake i tid før domstolens beslutning og innhenting av kommunikasjonsstrømmer.

I høringsnotatet er det uttalt:

«I utgangspunktet vurderer derfor departementet at et krav om at all kommunikasjon som krysser grensen skal kunne speiles som grunnlag for å kunne gjøre domstolautoriserte søk, er nødvendig og forholdsmessig.»

Retrospektive søk er ikke omtalt i selve lovteksten, men det er uttalt i høringsnotatet:

«Når Etterretningstjenesten får rettens tillatelse til å gjøre søk, er det derfor av stor betydning at det finnes et historisk søkegrunnlag. Behovet for å gjøre retrospektive søk tilbake i tid underbygger således ytterligere at det ikke er mulig å foreta en samlet vurdering av hvilke kommunikasjonsstrømmer som bør speiles sett opp mot de søkene som man begjærer om rettens samtykke til å gjennomføre.»

Datatilsynet finner ikke formuleringen fra ny lovtekst «*benyttes (...) med sikte på å avklare om det foreligger grunnlag for å fremme begjæring om rettens beslutning etter annet ledd*» i gjeldende lov og det kan derfor tolkes som en utvidelse av muligheten til å søke i disse opplysningene. I høringsnotatet er det uttalt:

«Forutsetningen for å kunne si noe kvalifisert om hvilke av disse som kan være bærere av utenlandsetterrettingsrelevant informasjon, er at det først gjøres maskinell test og analyse av kommunikasjonsstrømmene.»

I gjeldende etterretningstjenestelov skal testinnhenting, testanalyser og annen teknisk understøttelse etter § 7-5 og teknisk analyse, feilsøking og oppdatering av lagrede metadata bare utføres av tekniske spesialister med særskilt opplæring og som ikke har etterrettingsanalyse som oppgave. Det skal alltid være to spesialister til stede ved oppsett og analyse av uttrekk etter andre ledd.

Det kan synes som om dette kun er rent datatekniske oppgaver som kan gjøres med de innsamlede opplysningene uten domstolskontroll. For opplysninger samlet inn etter § 7-5 er dette uttalt i § 7-5 første ledd annet punktum:

«Testinnhenting og testanalyser skal utelukkende brukes for å muliggjøre utvalg, filtrering, lagring, søk, reprosessering, forståelse av signalmiljø og gjenkjenning av tjenester og dataformater, samt annen teknisk understøttelse.»

Datatilsynet kan ikke se at denne begrensningen har blitt gjort gjeldende for metadata innsamlet etter § 7-7 i gjeldende lov eller i forslaget. Derimot kan forslaget forstås slik at adgangen til å søke i metadata uten domstolskontroll har blitt utvidet.

Dette innebærer en svekkelse av domstolskontrollen, som Datatilsynet er sterkt kritisk til.

Analyse av metadata ved «maskinell test og analyse av kommunikasjonsstrømmene» for å undersøke om kommunikasjonsstrømmer kan «*være bærere av utenlandsetterretningsrelevant informasjon*» kan nærme seg ved målsøking, noe som ikke er tillatt i metadatalageret uten domstolskontroll.

I høringsnotatet er det uttalt:

«(...). For det første skal ikke Etterretningstjenesten bare følge kjente trusler. Tjenesten har som sentral oppgave å søke å avdekke ikke kjente trusler og andre forhold av betydning for norsk sikkerhet. Dette kalles målsøking og reguleres i § 5-1.»

EOS-utvalget fører i dag kontroll etter § 7-11 om test og analyse ikke benyttes til etterretningsproduksjon.

Datatilsynet mener at denne utydeligheten vanskeliggjør reell kontroll av Etterretningstjenesten, og at dette må klargjøres i lovteksten.

4.3 Domstolskontrollen

Etter forslaget § 7-3 annet ledd kan retten fatte beslutning om å tillate speiling av kommunikasjonsstrømmer etter § 7-2 som grunnlag for søk og innhenting etter § 7-8 og 7-9. Rettens kjennelse skal ikke gis for lengre tid enn nødvendig, og skal ikke overstige to år.

Slik Datatilsynet forstår forslaget, så vil ikke rettens beslutning innebære noe mer enn at det foretas en utvelgelse av allerede innhentede kommunikasjonsstrømmer til å danne grunnlag søk og innhenting etter § 7-8 og 7-9. Merk at i *Big Brother Watch* så skal den uavhengige forhåndskontrollen iverksettes før innhenting. I dette forslaget vil domstolskontrollen kunne foretas så sent som 18 måneder etter at opplysningene er innhentet.

Det er også uklart hva det innebærer at rettens kjennelse ikke skal overstige to år. I og med det åpnes for retrospektive søk er det vanskelig å forstå om fristen skal starte når opplysningene blir samlet inn eller ved datoen for rettens beslutning. I det første tilfellet vil da rettens kjennelse i sin ytterste konsekvens bare gjelde for 6 måneder etter de opprinnelige 18 månedene i metadatalageret. Og i det siste tilfellet så vil innhentingene være 42 måneder.

Det er videre uklart hvilken rettsvirkning et avslag fra domstolen vil få. Spørsmålet om kommunikasjonsstrømmen skal slettes fra metadatalageret, og om det ikke være lov å hente inn i metadatalageret så lenge rettens kjennelse varer er ikke behandlet i høringsnotatet. Heller ikke om det vil være lov å hente inn data igjen for nye analyser når kjennelsen utløper.

Til sammenlikning så hjemler den svenske FRA-loven § 5 a innhenting fra en dag før beslutning er fattet og for 6 måneder fremover med mulighet for 6 måneder fornyelse, totalt 12 måneder.

Når det gjelder innholdet i begjæringen så inneholder momentene inngangsvilkår som om kommunikasjonstrømmen er grenseoverskridende, spesifikke krav til speiling av over the top-tjenester og krav til forholdsmessighetsvurdering som knytter seg om mot de generelle kravene til forholdsmessighet i § 5-4. Det knytter seg ikke kriterier eller krav om en nærmere beskrivelse av hvor stort inngrepet i retten til privatliv er, som antall norske borgere og hvilke metadata kommunikasjonsstrømmen inneholder.

Det er noe som bør inn i begjæringen, slik at domstolen kan ta stilling til personvernkonsekvensene. Det er nødvendig for å kunne foreta en reell vurdering av retten til privatliv etter EMK art. 8.

5. Datatilsynets konklusjon

Hovedproblemet med forslaget er at metadatalageret beholdes for å danne grunnlag for retrospektive søk og ikke bare som et utgangspunkt for test og analyse for å finne kommunikasjonsstrømmer med etterretningsrelevant informasjon.

Dette er en ordning det er vanskelig å finne støtte for i EMD-praksis, og den er heller ikke drøftet i høringsnotatet. I det nåværende metadatalageret vil alle relevante kommunikasjonsstrømmer lagres. Dette gjør domstolskontrollen illusorisk. Kravene til uavhengig forhåndskontroll av innhenting vil dermed ikke kunne bli tilfredsstillt.

Datatilsynet mener at metadatalageret som grunnlag for retrospektive søk ikke kan etableres.

Datatilsynet anerkjenner selvsagt at Etterretningstjenesten har et reelt behov for å analysere kommunikasjonsstrømmer for å finne etterretningsrelevant informasjon, men dette må gjøres i samsvar med EMD-praksis.

Datatilsynet er ikke enig med departementet at innhenting av kommunikasjonsstrømmer for test og analyse ikke er egnet for domstolskontroll. En begjæring vil kunne inneholde hvilke kommunikasjonsstrømmer som er aktuelle for analyse, hvilket etterretningsmateriale som ligger til grunn for analysen, varigheten av innhenting som kan være betydelig kortere enn dagens 18 måneder og plan for sletting av opplysningene når analysen ferdig, samt personvernkonsekvensen for berørte.

Dette vil begrense personvernkonsekvensene, ivareta etterretningstjenestens behov og gjør EOS-utvalgets kontroll enklere og mer effektiv.

Datatilsynet mener at innhenting av kommunikasjonsstrømmer til test og analyse bør underlegges uavhengig forhåndskontroll. Dette vil være spesielt viktig fordi innhenting av testdata omfatter både innholds- og metadata og det bør derfor være klart allerede i innhentingsøyeblikket at Etterretningstjenesten ikke innhenter innlands kommunikasjon. Det foreligger ingen videre adgang til å benytte norske borgeres innlandskommunikasjon til å utvikle søkeverktøy og profiler. Det bør vurderes om test og analyse av metadata kan underlegges samme begrensninger som i § 7-5 når det gjelder varighet av innhenting og sletteplikt.

Det er ikke foretatt en vurdering av kortidslageret om mot ny EMD-praksis i hverken høringsnotat eller den kongelige resolusjonen. Det er derfor grunn til å minne om at NIM allerede i sitt [høringssvar til Lysne II i 2016 i pkt. 5.3.2](#) advarte mot at denne typen testinnhenting var i strid med EMK.

«Nasjonal institusjon skjønner at kortidslageret er viktig for å optimalisere den tekniske funksjonaliteten av DGF. Dette forandrer likevel ikke at datainnhenting til kortidslageret er helt generell («indiscriminate») og omfatter enhver datatrafikk som passerer innsamlingspunktene. På bakgrunn av det rettslige rammeverket som er utlagt ovenfor under punkt 5.2, mener Nasjonal institusjon at den masselagring av både metadata og innholdsdata som kortidslageret innebærer ikke er strengt nødvendig, uavhengig av formål. For øvrig medfører det konkrete formålet med kortidslageret antageligvis at også avgrenset datalagring vil være konvensjonsstridig. Så lenge kortidslageret har denne masselagringsfunksjonen har det for øvrig ikke betydning for vurderingen om man legger til grunn at formålet med kortidslageret er det samme som det overordnede formålet med DGF, eller om man foretar vurderingen ut fra det konkrete formålet med kortidslageret i DGF-systemet.»

NIM vurderte også metadatalageret i pkt. 5.3.3:

«Med henvisning til redegjørelsen for de rettslige rammene under foregående punkt 5.2, kan vi ikke se at metadatalageret oppfyller kravet om at datainnsamlingen må være strengt nødvendig i en konkret sak eller operasjon for å innhente vital informasjon. Vi kan heller ikke se at omfanget av den generiske datalagringen, som metadatalageret faktisk innebærer, er forenelig med de målrettingskriterier som skal sikre at dataovervåkingen kun skjer i den utstrekning det er strengt nødvendig i et avgrenset sakskompleks.

Vår vurdering er at det er mest nærliggende at metadatalageret, slik det er beskrevet, vil være i strid med EMK art. 8 og kommunikasjonsverndirektivet.»

Datatilsynets konklusjon er at forslaget må endres slik at all innhenting underlegges uavhengig kontroll og at det ikke opprettes et metadatalager slik at det kan foretas retrospektive søk.

6. Om høringsprosessen

Avslutningsvis ønsker Datatilsynet å kommentere ikrafttredelsen av deler av § 7-3 knyttet til innhenting og bruk av testdata ved [kongelig resolusjon 2. september 2022](#).

Datatilsynet mener det er svært uheldig at deler av et regelverk som er på høring gjøres gjeldende før høringsfristen har gått ut og faginstansene har blitt hørt. Høringen retter seg direkte mot lovens § 7-3 og spørsmålet om bestemmelsen er i tråd med menneskerettighetene, noe som ikke er drøftet før ikrafttredelsen av ovennevnte bestemmelse. Dette svekker tilliten til høringsprosessen.

Innhenting av testdata er en av de mest inngripende delene av tilrettelagt innhenting og vil innebære at Etterretningstjenesten får tilgang til utdrag av all norsk internettrafikk, både meta- og innholdsdata. Tiltaket vil innebære store inngrep i vår alles rett til privatliv og må derfor ha en klar lovhjemmel og være rammet inn av gode kontrollmekanismer.

Regjeringen løper her en risiko for å pålegge teletilbyderne en plikt som ikke er i tråd med EMK og som i Stortingsbehandlingen til våren ikke vil aksepteres som en del av tilrettelagt innhenting i sin nåværende form.

Med vennlig hilsen

Jan Henrik Mjønes Nielsen
juridisk seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen håndskrevne signaturer